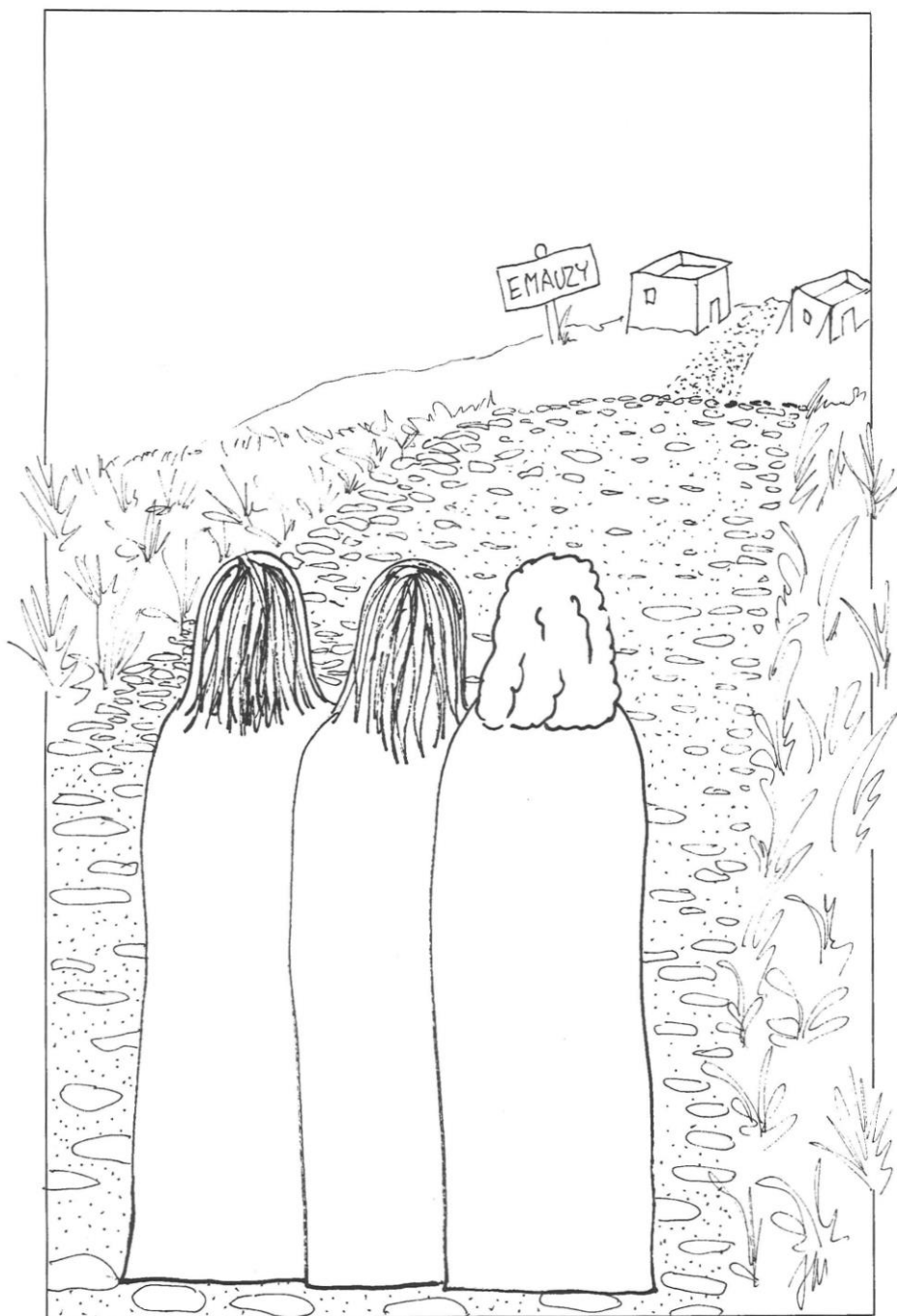

Ještě ten den se ubírali dva z učedníků do vesnice zvané Emauzy. (...) Jak tak hovořili a uvažovali, přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim.

Ještě ten den se ubírali dva z učedníků do vesnice zvané Emauzy. (...) Jak tak hovořili a uvažovali, přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim.

3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ CYKLU A

Evangelium (Lk 24,13-35)

Ještě ten den (první po sobotě) se ubírali dva z učedníků do vesnice zvané Emauzy, která je vzdálena od Jeruzaléma šedesát honů. Hovořili spolu o tom všem, co se stalo. Jak tak hovořili a uvažovali, přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim. Ale jako by jim cosi zadržovalo oči, takže ho nepoznali. Zeptal se jich: „O čem to cestou spolu rozmlouváte?“ Zastavili se celí smutní. Jeden z nich - jmenoval se Kleofáš - mu odpověděl: „Ty jsi snad jediný, kdo se zdržuje v Jeruzalémě a neví, co se tam tyto dny stalo!“ Zeptal se jich: „A co se stalo?“ Odpověděli mu: „Jak Ježíše z Nazareta, který byl prorok, mocný činem i slovem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a přední mužové odsoudili k smrti a ukřižovali. My však jsme doufali, že on je ten, který má vysvobodit Izraele. A k tomu všemu je to dnes třetí den, co se to stalo. Některé naše ženy nás sice rozrušily: Byly časně ráno u hrobu, nenalezly jeho tělo, přišly a tvrdily, že měly i vidění andělů a ti prý říkali, že on žije. Někteří z našich lidí odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy říkaly, jeho však neviděli.“ A on jim řekl: „Jak jste nechápaví a váhaví uvěřit tomu všemu, co mluvili proroci! Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět, a tak vejít do své slávy?“ Potom začal od Mojžíše, (probral dále) všechny proroky a vykládal jim, co se ve všech (částech) Písma na něj vztahuje. Tak došli k vesnici, kam měli namířeno, a on dělal, jako by chtěl jít dál. Ale oni na něho naléhali: „Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den se už nachýlil.“ Vešel tedy dovnitř, aby zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámal ho a podával jim. (Vtom) se jim otevřely oči a poznali ho. On jim však zmizel. Tu si mezi sebou řekli: „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“ Ještě tu hodinu se vydali na cestu a vrátili se do Jeruzaléma. Tam našli pohromadě jedenáct (apoštolů) i jejich druhy. Ti řekli: „Pán skutečně vstal a zjevil se Šimonovi.“ Oni sami pak vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba.

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Ještě ten den (první po sobotě) se ubírali dva z učedníků do vesnice zvané Emauzy, která je vzdálena od Jeruzaléma šedesát honů. Hovořili spolu o tom všem, co se stalo. Jak tak hovořili a uvažovali, přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim. Ale jako by jim cosi zadržovalo oči, takže ho nepoznali. Zeptal se jich: „O čem to cestou spolu rozmlouváte?“ Zastavili se celí smutní. Jeden z nich - jmenoval se Kleofáš - mu odpověděl: „Ty jsi snad jediný, kdo se zdržuje v Jeruzalémě a neví, co se tam tyto dny stalo!“

Lokalizace Emauz je nejistá; místo samo je významné jen pro svou blízkost Jeruzalému, kam Lukáš umisťuje všechny své zprávy o zjevení. Rozhovor učedníků má navodit situaci, že se učedníci chtějí dobrat smyslu události. Označení Ježíše je uvozeno řeckým „autos“: to zdůrazňuje, že to byl skutečný Ježíš.

V této části učedníci cestou do Emauz spolu hovoří o velikonočních událostech a jsou „celí smutní“. Je to výrazný obraz krize víry. Kristus se v podobě poutníka jim přiblíží diskrétně a tiše - natolik, že není rozpoznán. Zeptá se jich na to, co se stalo v těch dnech a učedníci udiveně zareagují, že o tom nic neví. V tom se skrývá krásná ironie, protože zatímco předhazují Kristu, že neví o těch událostech, jsou to právě oni, kteří nevědí o vzkříšení ani o tom, kdo mluví s nimi.

Zeptal se jich: „A co se stalo?“ Odpověděli mu: „Jak Ježíše z Nazareta, který byl prorok, mocný činem i slovem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a přední mužové odsoudili k smrti a ukřižovali. My však jsme doufali, že on je ten, který má vysvobodit Izraele. A k tomu všemu je to dnes třetí den, co se to stalo. Některé naše ženy nás sice rozrušily: Byly časně ráno u hrobu, nenalezly jeho tělo, přišly a tvrdily, že měly i vidění andělů a ti prý říkali, že on žije. Někteří z našich lidí odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy říkaly, jeho však neviděli.“ Prohlášení učedníků nabývá podoby kérygmatu a interpretuje význam Ježíšova působení. V druhé fázi je velikonoční poselství hlásáno učedníky skoro "nevěřícími" či v krizi. Smrt Ježíšova uvedla totiž vniveč jejich naděje v politické osvobození. A k tomu všemu je to už třetí den: podle židovského chápání třetí den je dnem definitivního rozuzlení.

A on jim řekl: „Jak jste nechápaví a váhaví uvěřit tomu všemu, co mluvili proroci! Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět, a tak vejít do své slávy?“ Potom začal od Mojžíše, (probral dále) všechny proroky a vykládal jim, co se ve všech (částech) Písma na něj vztahuje. Tak došli k vesnici, kam měli namířeno, a on dělal, jako by chtěl jít dál. Ale oni na něho naléhali: „Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den se už nachýlil.“ Vešel tedy dovnitř, aby zůstal s nimi. Krize víry učedníků se překoná uvedením do smyslu Písma (třetí část, 25-29; tato „katecheze“ na cestě je možná ozvěnou Ježíšova vyučování cestou do Jeruzaléma, Lk 9,57). Kristus zde je jako exegeta, jako ten, kdo uvádí do porozumění tajemství svého poslání (i prvotní církev bude hojně využívat Písmo k objasnění Kristova údělu, viz např. Sk 8,28; 17,3). Ježíš nepoužívá pouze jeden úryvek, ale Biblii ve svém celku. On je naplněním očekávání obsaženého v Písmu. Proč nám Lukáš nezjevil obsah Ježíšova

výkladu? Zjevil, ale v knize Skutků, kde exegeze apoštolů je také Kristovým hlasem a výkladem.

Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámal ho a podával jim. (Vtom) se jim otevřely oči a poznali ho. On jim však zmizel. Tu si mezi sebou řekli: „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“ Ještě tu hodinu se vydali na cestu a vrátili se do Jeruzaléma. Tam našli pohromadě jedenáct (apoštolů) i jejich druhy. Ti řekli: „Pán skutečně vstal a zjevil se Šimonovi.“ Oni sami pak vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba. Srdce učedníků hořelo natolik, že se nechtěli odloučit od pocestného (i Jeremiáš svědčí o tom, že Boží slovo může působit v srdci jako hořící oheň, Jer 20,9). Poznání, započaté výkladem Písma, je završené při lámání chleba (*terminus technicus* pro eucharistii), kdy emauzští poutníci prožijí osobní společenství s Kristem (čtvrtá část, 30-35). A právě tehdy, kdy jej učedníci konečně rozpoznají, jim mizí z očí, protože nyní jej už vidí očima srdce. Kristus otevřel nejprve Písmo, pak jejich oči (Filipovo setkání s etiopským eunuchem je v mnohém podobné Kristově zjevení emauzským: přiblížil se, vyložil Písmo, na jehož základě objasnil úděl trpícího Služebníka, a po křtu zmizel – Sk 8,26n.).

Eucharistie je vrcholem setkání s Kristem a zároveň zdrojem apoštolátu (vždyť hned nato se učedníci vydali hlásat radostnou zvěst). Jen poté, co poznali Krista při lámání chleba, se vydávají hlásat Vzkříšeného a svoji zkušenost s jeho výkladem Písma.

V Jeruzalémě se setkají s „jedenácti“, kteří zvěstují Kristovo vzkříšení. Podobně jako ženy po návratu z hrobu, i emauzští učedníci vyprávějí svoji zkušenost: jak jim bylo vyloženo Písmo na cestě a jak poznali Krista při lámání chleba (Písmo a eucharistie jsou místem setkání s Kristem). Kristus otevřel srdce k porozumění, vzbudil víru v srdcích nechápavých, uschopnil k svědectví.

SHRNUTÍ

Večeře učedníků a Ježíše je hostinou „par excellence“. Ironií je, že když učedníci konečně Ježíše poznají, on se jim ztratí. Zůstává jen Písmo a děj – Eucharistie. Ježíš je přítomný a zároveň neviditelný. Učedníci nad celou událostí přemýšlejí a vrátí se k prameni: do Jeruzaléma a společenství se Vzkříšeným. Emauzští učedníci představují člověka, který je na cestě k poznání Krista... a po setkání se Vzkříšeným se opět vydává na cestu, aby jej hlásal!

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Někdy si s druhými povídáme o různých věcech a na různé věci také myslíme. A někdy si říkáme: „Ještě, že mě nikdo neslyší!“ Představme si, že i když jsme s naším kamarádem nebo kamarádkou, nebo i když jsme sami, Ježíš přichází, aby byl s námi. Chce nám dát třeba nějaký dobrý nápad, chce, abychom prožívali jeho laskavou přítomnost, možná nám také něco chce vysvětlit. A přeje si, abychom ho od sebe neodháněli, aby mohl být s námi a nechtělo se mu raději odejít... Zkusme si v těchto dnech připomínat, že Ježíš je s námi, i když ho zrovna nevidíme.

Starší:

Náš život je jako pouť oněch dvou učedníků. Jdeme a po cestě k nám hovoří Bůh. Často ale nejsme připraveni ho poznat ani mu porozumět. To, co zásadně učedníkům pomohlo, bylo jejich naslouchání a touha po Bohu. Díky tomu se mnohé věci dozvěděli, a když Ježíš chtěl jít dál, prosili ho, aby s nimi zůstal. My také někdy jdeme svým životem, aniž bychom rozuměli souvislostem. Náš život ale může proměnit touha, kterou necháme prodrat na povrch a zvolat: „Zůstaň s námi!“ Pak postupně poznáme, kdo je to Bůh a co nám chce říci...

Zkusme si

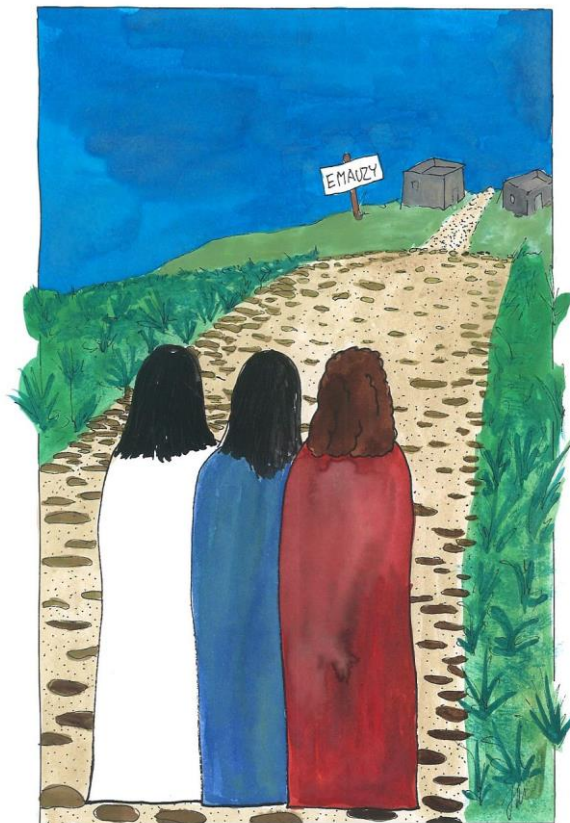
Mladší / Starší:

Cesta do Emauz a ještě v Ježíšově doprovodu musela zarmoucené učedníky opravdu potěšit; a co teprve, když zasedli s Ježíšem k večeři! My se ale v dnešních úkolech zaměříme na cestu jako takovou:

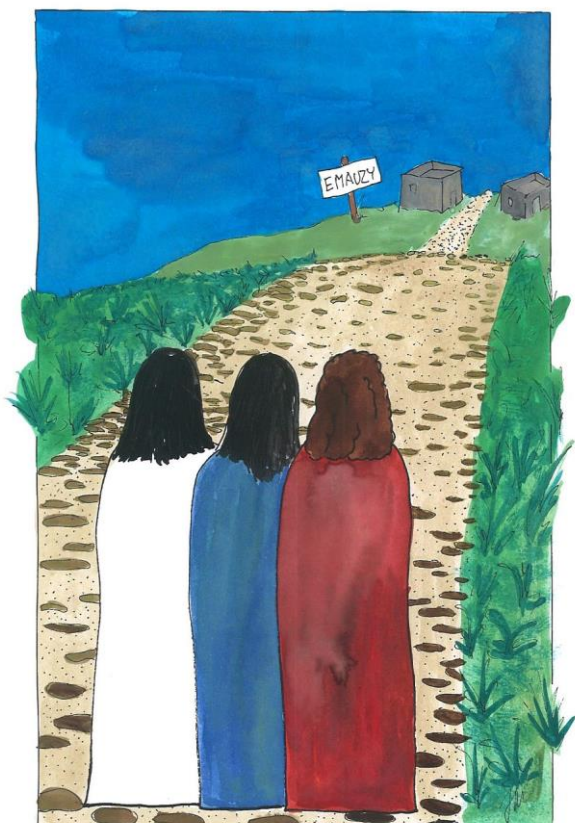
- Najděte Emauzy na biblické mapě a zjistěte, jak byly od Jeruzaléma daleko, kdybychom vzdálenost měřili dnešním způsobem.
- Kam byste došli, kdybyste stejnou vzdálenost urazili od svého bydliště, nachází se tam něco zajímavého?
- A teď trocha počítání: Kdy museli učedníci z Jeruzaléma asi vyjít, když do Emauz došli za soumraku (počítejme v sedm hodin večer) a ušli čtyři kilometry za hodinu? A pokud za dvě hodiny poté vyrazili zpátky, v kolik došli do Jeruzaléma (v noci ovšem byla tma, takže zvládli jít jen tři kilometry za hodinu)?
- Najděte alespoň dva citáty ze Starého zákona, které Ježíš učedníkům zmínil. Z textu víme, že tyto texty mluvily v předobrazech o něm.

3. neděle velikonoční cyklu A
Lk 24,13-35

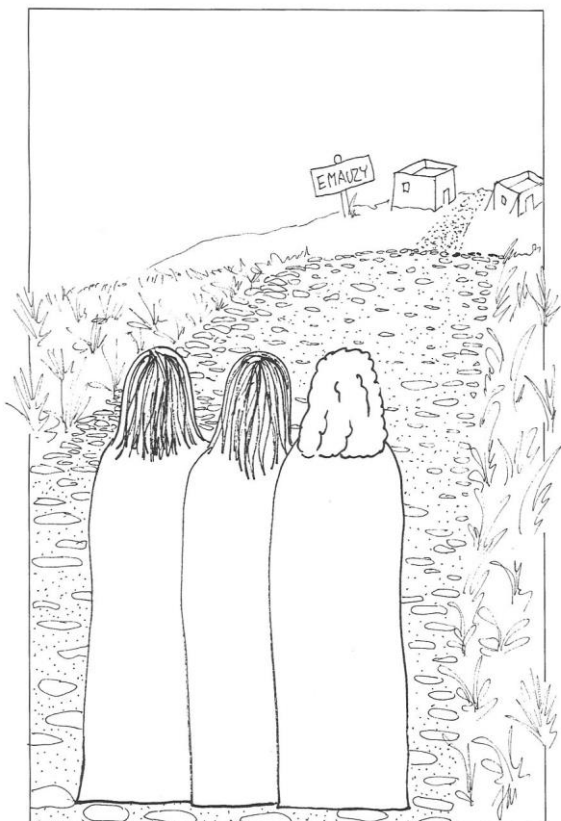
3. neděle velikonoční cyklu A
Lk 24,13-35

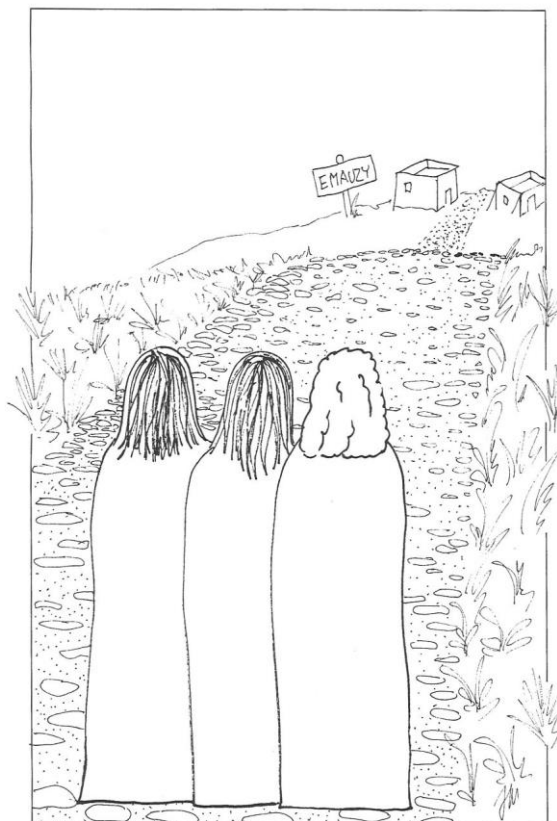
3. neděle velikonoční cyklu A
Lk 24,13-35

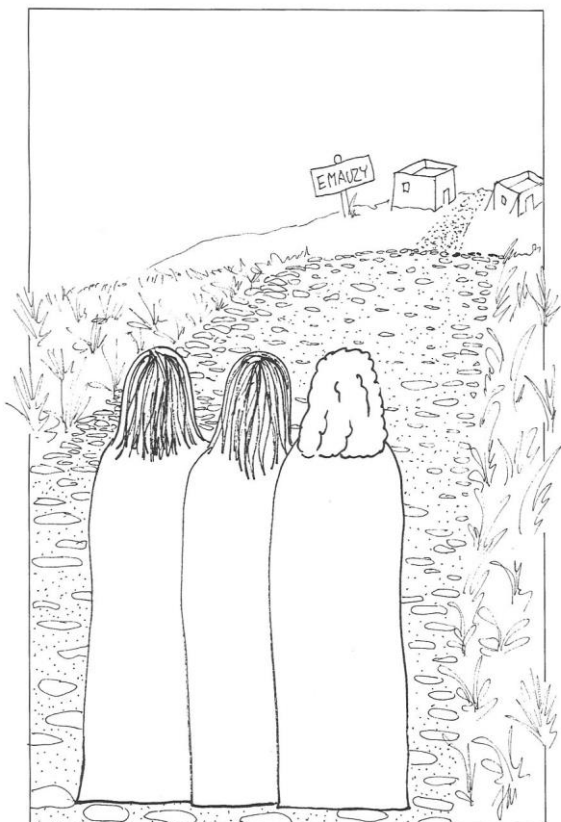
3. neděle velikonoční cyklu A
Lk 24,13-35

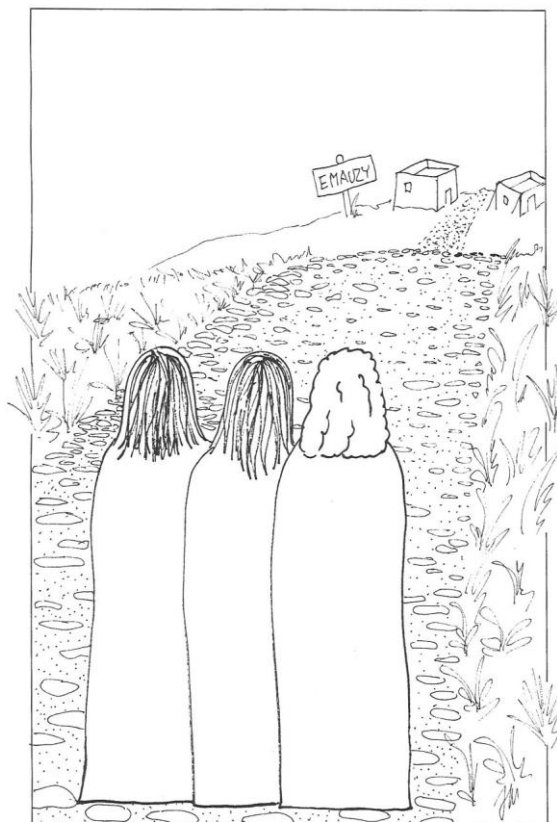
3. neděle velikonoční cyklu A
Lk 24,13-35

3. neděle velikonoční cyklu A
Lk 24,13-35

3. neděle velikonoční cyklu A
Lk 24,13-35

3. neděle velikonoční cyklu A
Lk 24,13-35